

RØDE KORS MAGASINET

juni 2010

Nr.
02

DIN HJÆLP NYTTER

Se hvor stor en forskel 350 kr. gør for Chiedza i Zimbabwe

FATTIGDOMSGRÆNSE ELLER EJ?

Skal Danmark have en officiel fattigdomsgrænse? Se debatten i bladet

STOP!

SEND IKKE ASYLANSØGERE
TILBAGE TIL GRÆKENLAND

**Køb dine dagligvarer, når det passer dig
– og få leveret til døren**

www.superbest.dk

Vælg mellem flere end 4.000 varer

Besøg vores nye webshop og oplev selv det store udvalg. Du kan vælge mellem flere end 4.000 varer inden for økologi, Best Discount, Noget Særligt og mærkevarer. Alle priser på webshoppen er supermarkedspriser, men bemærk at tilbudene fra tilbudsavisen ikke gælder i webshoppen. Vi har også oprettet en særlig Online Garanti til dig, der køber ind i webshoppen. Online Garantien sikrer, at du altid får de friskeste og flotteste varer.

- gør hverdagen lettere

Levering alle hverdage

Bestil frem til kl. 24.00 og få leveret næste hverdag mellem kl. 16.00 og 21.00.

Levering kun kr. 49,-

Uanset hvor du bor koster det kun kr. 49,- i introduktionsperioden at få leveret lige til døren.

Levering over hele landet

Levering på fastlandet og på alle brofaste øer i Danmark.

Tilbuddene fra tilbudsavisen gælder ikke på SuperBest Online.

Indhold

- 4 **Tema:** STOP tilbagesendelser til Grækenland. Forholdene er for ringe
- 12 Din hjælp gør en forskel i Zimbabwe
- 14 **Portræt:** Fotografen Jacob Holdt fortæller om sin kamp mod racismen
- 18 **Debat:** Skal Danmark have en fattigdomsgrænse?
- 21 Nyt fra felten
- 22 **Foto:** Tag på tur med ensomme
- 26 Køb varer i shoppen
- 28 **Et øjeblik:** Da Joe begyndte at tale igen
- 30 Kort nyt

VI ER NØDT TIL AT SIGE STOP

Tæsk, hjemløshed, ydmygelser og sult. Forholdene for asylansøgere i Grækenland er umenneskelige. Men selvom vi kender til forholdene i Grækenland, sender Danmark asylansøgere tilbage dertil.

Danmark er i sin fulde ret til at sende asylansøgere tilbage til det første land inden for EU, hvor asylansøgerne bliver registreret. Og det land er ofte Grækenland. Men ét er, hvad Danmark har ret til at gøre – noget andet er, hvad der er medmenneskeligt rigtigt at gøre.

I samtaler med bl.a. børnefamilier i asylcentre og besøg i Grækenland har vi førstehåndsviden om de forfærdelige forhold. Den viden har vi delt med de danske myndigheder med en meget stærk opfordring til at stoppe udsendelse af alle asylansøgere til Grækenland, så længe EU-landet behandler asylansøgere umenneskeligt.

Lige nu er det kun mindreårige børn, der ikke udsendes – men det er ikke godt nok. Røde Kors blander sig ikke i, om asylansøgere skal have asyl eller ej, men vi mener, at de skal behandles anstændigt, imens deres ansøgning behandles. Det gør vi i Danmark.

Adm

Dansk Røde Kors

Udgiver: Dansk Røde Kors, Blegdamsvej 27, 2100 København Ø. Tlf.: 35 25 92 00, www.drk.dk. Redaktion: Hans Beck Gregersen (ansv.), Ulrik Norup Jørgensen (red.), Helle Bjerre Østergaard (layout). Forsidefoto: Tomas Bertelsen. Tryk: K. Larsen & Son, Oplag: 75.000, ISSN: 1904-2981, Artikler fra bladet kan frit gengives, dog med angivelse af kilde. Redaktionen for dette nummer er afsluttet den 12. maj 2010. Meninger fremsat i Magasinet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med Dansk Røde Kors' holdning.

redaktionen@drk.dk

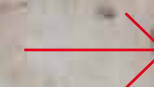

En gang om dagen udleverer et gadekøkken midt i Athen mad til flygtninge og asylansøgere. Adskillige møder op for at få dagens måske eneste måltid. Og hver dag er der skubberier og slagsmål.

Sommer i Athen

Politivold, beskidte fængselsceller, hjemløshed og ubehandlede sager. Forholdene for asylansøgere i Grækenland er horrible. Alligevel sender Danmark børnefamilier tilbage til landet.

Troels Donnerborg / trd@drk.dk. Foto Jens Astrup

FAKTA

Stop for tilbagesendelser

Det er fast praksis, at Danmark sender asylansøgere tilbage til Grækenland, hvis de er blevet registreret der, da de rejste ind i Europa. Hvis Grækenland ikke svarer på gentagne henvendelser, behandler Danmark selv sagen. Men så sent som 19. februar 2010 blev en asylansøger sendt tilbage. Dansk Røde Kors råder nu integrationsministeren til at stoppe for tilbagesendelserne.

Se mere på www.drk.dk

Nazia Rasula og hendes fire børn boede i Danmark indtil de for et år siden blev sendt til Grækenland. Hun syede sine læber sammen i protest mod tilbagesendelsen. "Roskilde Domsogn" står der på den fødselsattest, hun viser Røde Kors i en kælder i Athen. Hendes yngste barn er født i Danmark.

Se hvordan familien har det i dag på www.drk.dk/nazia

Registrerede asylansøgere får ingen støtte til at klare deres daglige udgifter til trods for, at Grækenland ifølge græsk lov kan give dem det. Mange lever i akut armod.

En politistation i Athen er det primære sted, man kan søge asyl. Ca. 2.000 mennesker står normalt i kø, når kontoret er åbent. Der bliver registreret 20 ansøgninger om dagen.

Grækenland har 811 sengepladser til registrerede asylansøgere. Næsten 20.000 søgte asyl i 2008. Derfor bor asylansøgere i parker, på gaden eller som her i en nedslidt bygning.

Asylansøgere skal oplyse en adresse, men for mange er det umuligt, da de bor på gaden. Det betyder, at myndighederne ikke kan fortælle dem om udviklingen i deres sager.

Trykket stiger

Grækenland er knudepunktet for flygtnings adgang til Europa. Mange bliver i landet, og andre flygter videre. Nogle med held – andre sendes retur til Grækenlands asylokaos.

Mens 2.410 mennesker søgte asyl i Danmark i 2008, strømmede over 146.000 mennesker ind i Grækenland samme år. De ankom i gummiåbde eller til fods. Nogle af dem blev anbragt i asylcentre, hvor hygiejnen var begrænset til et enkelt stykke sæbe og et enkelt toilet til flere hundrede mennesker. Børn er blevet lagt i håndjern eller har set deres forældre få tæsk. Ofte får asylansøgere besked på at rejse ud af landet igen. Nogle får ikke at vide, at de skal søge asyl på politistationen Petrou Ralli i Athen. Og måske er det en af grundene til, at kun 25.000 ud af de 140.000 mennesker ender med at søge. En anden grund kan være, at der hver dag kun bliver behandlet 20 sager, selvom der står 2.000 i køen. En tredje årsag er måske, at det kun er 0,04 procent af ansøgningerne, der får et positivt svar.

Asylansøgere overnatter i slumhuse, lejer

sig et værelse til ågerpris eller overnatter på gaden. De samler sig i interimistiske lejre, indtager bænke på torve eller legepladser. Nogle får en plads på et asylcenter uden for byen, mens andre forsøger at komme videre op i Europa. Men de har booket en returbillet med deres fingeraftryk.

FN foreslår et stop

EU's regler siger nemlig, at en asylansøgers sag skal behandles i det land, som asylansøgeren først bliver registreret i. Det står i den såkaldte Dublin-forordning. Det betyder, at Danmark kan sende asylansøgere tilbage til Grækenland, hvis asylansøgerne tidligere er registreret der. I 2009 blev der sendt 1.139 mennesker tilbage til Grækenland fra hele Europa. FN har tidligere opfordret til at undlade at sende asylansøgere tilbage. Forholdene er simpelthen for ringe. Selvom

landene har ret til at sende dem tilbage, så har de også mulighed for selv at tage sagen op. F.eks. har Danmark siden juni 2008 ikke sendt uledsagede mindreårige asylansøgere til Grækenland. Men børnefamilier og enlige bliver stadig sendt til Grækenland. ©

Retur til Grækenland

Nyankomne asylansøgere i Danmark får taget fingeraftryk. Hvis en person er registreret i et andet EU-land, anmoder Danmark om at sende personen tilbage til dette land. Danmark anmodede Grækenland om dette 177 gange sidste år. Svarer Grækenland ikke på gentagne skrivelser, bliver sagen behandlet i Danmark. Det sker oftest. Sidste år blev seks tilbagesendt. Siden 2006 har Danmark tilbagesendt mindst 20 asylansøgere til Grækenland. Den seneste 19. februar i år.

Tilbage til Grækenland

Asylansøgere kommer typisk til Europa gennem Grækenland. Nogle bliver i landet, mens andre søger videre. Europæiske lande sendte sidste år 1.139 asylansøgere tilbage til Grækenland under Dublin-konventionen.

Siden 2006 har Danmark tilbagesendt mindst 20 asylansøgere til Grækenland. Den seneste 19. februar i år.

I 2008 blev ca. 146.000 mennesker anholdt for ulovligt at rejse ind i Grækenland.

Hussein og Habiba Haidari flygtede med børnene Arezu og Parisa på fem og tre år. De solgte alt, hvad de havde i Afghanistan for at komme af sted. Menneskesmuglere fik dem til Grækenland via Pakistan, Iran og Tyrkiet. I dag bor de i Rødby. Indtil videre.

! Send os ikke tilbage

Da naboens børn blev kidnappet, flygtede familien Haidari fra Afghanistan. Men Grækenland var endnu værre, og de tog videre nordpå. Danmark vil nu sende dem tilbage til Athen.

Habiba Haidari finder den blå kuffert frem. Det er den, der skal pakkes, hvis familien skal tilbage til Grækenland. Hun kigger sig omkring i lejligheden på asylcentret i Rødby. En rød dukkevojn. Bamsen. En ghetoblaster med mikrofon. Hun ved, der ikke vil være plads til alt.

”I Grækenland er selv en enkelt kuffert for meget at have med,” siger hun og tænker tilbage.

Det værste var de første 15 dage i Grækenland. Familien sejlede en tidlig morgen med motorbåd fra Tyrkiet til den græske ø Lesbos. De havde ingen idé om, hvor de var. De gik og gik. Og efter at have sovet på en bænk den første nat måtte Habiba handle drastisk for at få en bil til at stoppe.

”Børnene var tørstige, opgivende og så sultne, at de ikke kunne falde i søvn om natten. De havde fået én kiks i 48 timer, og til sidst smed jeg mig ud foran en bil,” siger hun, mens øjnene flyder.

En kvinde hjalp dem med brød og vand, men ringede samtidig efter politiet. Og så ventede modtagelsescentret i byen Mytilini. Der var 100 pladser i køjesengene på kvindesalen, men de var over 400 kvinder. Der var ét toilet. Og når toiledøren var låst, tissede de i en lille rist i gulvet. Også Habiba holdt de små hen over afløbet. Lugten var en blanding af sved, urin og afløb. Børnene blev syge.

”Jeg kan ikke huske, at mine børn har haft så høj feber før. Men politiet ville ikke lade os gå til lægen. En dag gik jeg bare med dem. Der blev råbt bag mig, men jeg var ligeglad med, om de ville skyde mig. Lægen sagde: Hvorfor kommer du først nu? Dine børn er ret syge.”

Hvad nu?

Efter 15 dage blev familien kaldt ud på gangen via højttalere. De havde fået taget deres fingeraftryk, men deres sag var ikke

blevet behandlet. De fik besked på at forlade landet inden for en måned. De tog til Athen, hvor de boede i et slumhus. Men familien tog videre. De endte i Danmark. Nu er de måske på vej tilbage fra Rødby. For halvanden måned siden fik de at vide, at de ville blive sendt tilbage til Grækenland.

”Vi kigger på vinduer og døre hele tiden. Og når vi møder politiet, tænker jeg: Nu tager de os med. Jeg har ondt i nakken og i hovedet konstant. Jeg tager hovedpinepiller, men de hjælper ikke.”

Et af de største problemer er penge. ”Vi forlod Afghanistan på grund af børnene. Men hvad nu? Hvordan tror du, fremtiden bliver uden penge? Hvis vi bliver sendt tilbage til Grækenland, må vi leve på gaden med sult og kulde.”

”Vi har ikke nogen asylsag der. Det eneste, vi har, er et brev om, at vi skal forlade landet.”

Psykologer slår alarm

Forholdene for asylansøgere i Grækenland er så elendige, at de kan traumatisere børn og forældre. Psykologer advarer nu mod at sende asylansøgere tilbage til landet.

Danmark sender asylansøgere tilbage til Grækenland. Men det er ikke forsvarligt, mener psykolog hos Røde Kors Ditte Shapiro, der står bag en netop offentliggjort statusrapport over børnefamilier, der er ankommet til Danmark siden januar 2009. Overraskende nok virkede nogle mere traumatiserede af oplevelserne i Grækenland end af begivenhederne i deres hjemland.

”Som psykolog kan jeg ikke forsvare at sende nogen tilbage til Grækenland,” siger hun.

”Vi ved, at der er sammenhæng mellem, hvor mange voldsomme hændelser man har været igennem, og risikoen for at udvikle posttraumatisk stress. Min vurdering er, at en tilbagesendelse kan være dråben, der gør, at forældre ikke længere kan tage vare på deres børn.”

Passive og ingen appetit

Røde Kors' psykologer har indtil videre undersøgt 268 børnefamilier, og selvom asylansøgernes historier er forskellige, fortæller de samstemmende om politibrutalitet i fængslerne, dårlig hygiejne og ydmygende behandling. Det er især de børn, der har

været adskilt fra en af deres forældre, der er påvirket af oplevelserne.

”Mange af børnene sover uroligt. Nogle tisser i sengen og vågner op og græder. Nogle har mistet appetitten og lysten til at lege. Nogle bliver passive og har kun lyst til at sove. Andre bliver ukoncentrerede og reagerer voldsomt på små udfordringer i hverdagen. Alt sammen for at overleve noget, der er rigtigt svært at håndtere.”

Totalt uvirkeligt

Forældrene fortæller, hvordan de er blevet behandlet som dyr i fængslerne, og hvordan de er blevet slået af politiet på åben gade. Også det kan gå ud over børnene.

”At se sin far få tæsk eller blive ydmyget på åben gade kan være traumatiserende for børnene. Og der er undersøgelser, der viser, at det at føle sin ære krænket kan være værre end fysisk vold.”

Politiet i Grækenland har tidligere hævdet, at asylansøgerne finder på historierne for at gavne deres egen sag, men Ditte Shapiro mener, at det er grotesk at betvivle troværdigheden i udsagnene.

”Vi hører det så samstemmende og

detaljeret og med tårerne sprøjtende ud af øjnene. Det kan lyde totalt uvirkeligt. Og man kan næsten ikke tro det. Men det er desværre rigtigt.”

Psykolog
Ditte Shapiro

FAKTA

Grækenland går igen

Siden januar 2009 har Røde Kors' psykologer systematisk screenet alle børnefamilier, der har søgt asyl i Danmark. Til dags dato 268 familier. Formålet er at vurdere børnenes risiko for at have psykologiske vanskeligheder. Der bliver ikke spurgt specifikt ind til oplevelser fra Grækenland, men psykologerne set et mønster - mange familier fortæller om voldsomme oplevelser i Grækenland. Oplevelser så voldsomme, at Røde Kors nu anbefaler et stop for tilbagesendelser.

Uddrag fra psykologscreeninger

Magasinet har fået lov at se anonymiserede uddrag fra de rapporter, som psykologerne har indhentet i det første halve år af 2009. Her er, hvad børnefamilierne fortalte om Grækenland.

Familie med et barn - tre år.

”Internettet hver for sig ... alle blev syge, uden der blev stillet lægehjælp til rådighed. Samtlige havde diaré og kastede op, og sønnen mistede kortvarigt bevidstheden ... familien sov i parker og fik ly af andre afghanere ... maden blev fundet i containere ... politiet slog med pisk, og sønnen så disse episoder.”

Stol ikke på Grækenland

Danmark overtræder sandsynligvis internationale menneskerettigheder ved fortsat at sende asylansøgere tilbage til Grækenland. Græske garantier er ingenting værd, mener eksperter.

Hvis bare én tilbagesendt asylansøger har været udsat for nedværdigende behandling i Grækenland, har Danmark brudt med internationale menneskerettigheder. Det mener Thomas Gammeltoft-Hansen, der er ph.d. i international flygtningeret og forsker i EU's asylpolitik ved Dansk Institut for Internationale Studier. Han anbefaler regeringen at stoppe for tilbagesendelserne til Grækenland.

”Med så mange rapporter og undersøgelser er der næppe nogen tvivl om, at der er tale om nedværdigende og umenneskelig behandling i Grækenland, og hvis Danmark sender folk hjem til det, så er der tale om et brud på menneskerettighederne, som vi kan blive dømt for,” siger han.

Også professor i menneskeret Jens Vedsted Hansen fra Aarhus Universitet er bekymret.

”Hvis flere seriøse og uafhængige kilder oplyser om mishandling af asylansøgere i Grækenland – eller om manglende behandling af asylanmodninger – bør de danske myndigheder undlade at sende asylansøgere tilbage til Grækenland, indtil risikoen er ophørt,” siger han.

Den danske stat har betinget sig en garanti fra de græske myndigheder om, at de vil behandle hver enkelt asylsag og samtidig tage sig af den enkelte asylansøger. Danmark skal have garantien, før vi sender asylansøgere tilbage til Grækenland. Men Thomas Gammeltoft-Hansen mener ikke, at garantierne er meget værd.

”De er ikke meget mere værd, end det

papir, de er skrevet på. Det er muligt, at de græske myndigheder oprigtigt ønsker at garantere de tilbagesendtes forhold, men i givet fald må man konstatere, at de ikke har styr på, hvad der foregår i fængsler og detentionscentre.”

Human Rights Watch og FN's Højkommissariat for Flygtninge, UNHCR, har konkluderet, at vilkårene i Grækenland

er ens, hvad enten man er tilbagesendt asylansøger eller netop ankommet til Grækenland. Det betyder, at tilbagesendte også bliver fængslet i uhygiejniske celler og udsat for voldeligt politi. Og det betyder, at returnerede asylansøgere risikerer at blive udvist af Grækenland og deporteret til det hjemland, de er flygtet fra uden at have fået en fair behandling af deres sag.

”FN har jo dermed konkluderet, at man risikerer at sende mennesker tilbage til tortur i deres hjemland, hvis man sender dem tilbage til Grækenland,” siger Thomas Gammeltoft-Hansen.

”Hvis Danmark sender mennesker hjem, hvor det er tydeligt og oplagt på forhånd, at de ikke vil få en ordentlig behandling af deres asylsag, så er vi med til at overtræde Flygtningekonventionen.”

Vilje er ikke nok

Både Vedsted Hansen og Gammeltoft-Hansen har tidligere advaret om, at Danmark risikerer at krænke menneskerettighederne ved at sende mennesker tilbage til Grækenland. Men ingen af dem kan med sikkerhed sige, at hverken Flygtningekonventionen eller Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er overtrådt. For der er ingen myndigheder, der følger den enkelte, og derfor forsvinder asylansøgerne ud af Danmarks synsfelt, når de er sendt til Grækenland.

”Men det betyder ikke, at Danmark er fritaget for ansvar. Hvis der er tvivl om, hvorvidt man overtræder konventioner

ved at sende folk tilbage, bør man undlade at gøre det. Dublin-forordningen kan ikke trumfe menneskerettighederne,” siger Thomas Gammeltoft-Hansen.

Regeringen i Grækenland har nedsat en komité, der skal forsøge at løse problemet. FN roser initiativet i sin seneste rapport fra december 2009. Men FN forbeholder sig også ret til at være skeptisk, hvad angår reel handling. Ligesom Thomas Gammeltoft-Hansen gør det.

”Det er ikke den politiske vilje, der er afgørende, men hvad folk bliver sendt tilbage til nu og her. Man har prøvet politisk, men indtil videre ser det ikke ud til, at det er nået ned til celle nummer 27 i detentionscentrene. Det er der, overgrebene sker. Ikke i korridorerne i parlamentet.”

Thomas Gammeltoft-Hansen

Jens Vedsted Hansen

Hvad siger ministeren?

Magasinet har spurgt integrationsminister Birthe Rønn Hornbech om en kommentar til situationen i Grækenland, og hvorfor Danmark holder fast i at sende asylansøgere tilbage

til Grækenland – selvom vi kunne vælge at behandle deres sager her i landet. Birthe Rønn Hornbech har svaret i en mail:

”Svaret er ganske kort: Jeg henholder mig til Dublin-konventionen.”

Røde Kors har en løbende dialog med ministeren om forholdene for asylansøgere i Grækenland og har senest orienteret ministeren i et brev den 6. maj, hvor vi anbefaler, at Danmark stopper med at sende alle asylansøgere tilbage til Grækenland.

Se brevet på www.drk.dk

Og hvad siger de i Grækenland?

Evangelos Antonaros, talsmand for den seneste græske regering.

”Sidste weekend arresterede man 170 personer, der forsøgte at komme ind i Grækenland. Det vil betyde, at vi skal bygge et nyt modtagecenter for asylansøgere hver anden dag. Det er noget som ikke engang et rigt land ville have råd til.”

Sagt til Orientering på P1, juni 2008

Archontoula Touloumou, politichef og leder af den græske Dublin-afdeling.

”Der er ikke nogen, der bliver fængslet for at søge asyl i Grækenland, og jeg tror ikke på, at der er nogen græsk politimand, der vågner om morgenen og tænker, han skal overfalde en asylansøger. Jeg mener ikke, at vi har et problem.”

Sagt til Orientering på P1, juni 2008

Familie med to mindre børn.

”... Der lå et tykt lag snavs i cellen, og der var urin og ekskrementer fra vilde katte i cellen ... der var meget beskidt, hvilket skabte problemer for det mindste barn, der både kravlede og var begyndt at gå ... var udsat for grove forhør og en nedladende holdning fra de græske myndigheders side ... ved forhør bar personalet hygiejne-masker ...”

Familie med barn på otte måneder.

”Fik serveret mad med fluer i ... fængslet i fire dage ... 100 mennesker i et rum ... kæmpede for, at de ikke skulle blive våde af vand fra det ene toilet i hjørnet ... sov på gulvet ... vagterne havde masker på og kastede sæbe ind til dem, som om de var dyr ... spiste næsten ingen mad for at undgå toiletforholdene ...”

Familie med fire børn – mindste barn født umiddelbart efter ankomst til DK.

”... Politiet var voldsomme ... moderen og sønnen blev lagt i håndjern ... da forældrene beordres i retten, bliver børnene tilbage i fængslet og er alene i 12 timer. Børnene er meget bange.”

Familie med to mindre børn

”... var låst inde, og der boede 500-1000 mennesker sammen. Der var et toilet og et bad til ca. 500 mennesker. Man spiste sov og boede samme sted. Børnene var bange og sultne. De skreg, græd og var syge.”

Familie med tre mindre børn

”... sov på gaden, og forældrene blev slået af politiet foran børnene. Børnene er meget påvirkede af de krænkende hændelser.”

Redaktionen på Magasinet er afsluttet 12. maj, men følg sagen på www.drk.dk

CONNIES BIDRAG RÆKKER LANGT

350 kr.

Skolegang
i et helt år
i Zimbabwe.

Connie Overholm, 32 år, bor i Ringkøbing med sin mand og deres lille datter Maria. Connie støtter Røde Kors' arbejde i Zimbabwe og er glad for at kunne gøre en forskel for Chiedza og andre udsatte.

FOTO: TOMAS BERTILSEN

! *Jeg er så glad for, at jeg har kunnet gøre min skole færdig. Jeg er forældreløs. Med en uddannelse har jeg mulighed for at hjælpe mine søstre og andre forældreløse*

Chiedza Mavis Chakawane, 21 år fra Zimbabwe. Chiedz forældre er begge døde af aids, og hun bor alene med sine to yngre søskende. Familien får hjælp af Røde Kors, og Chiedza har nu afsluttet sin skolegang. Nu vil hun gerne læse forsikringsvidenskab på universitetet.

FOTO: TOMAS BERTILSEN

MØDET

Et bærende princip i Røde Kors er medmenneskelighed. Fotograf Jacob Holdt har udlevet det på sin egen kompromisløse måde ved at insistere på at forstå undertrykte mennesker – de sorte i USA, Ku Klux Klan, indvandrerne i Danmark og ... sig selv.

Troels Donnerborg / trd@drk.dk. Foto Jens Astrup

! *Racisme handler ikke om, hvad man råber, men om, hvad man aktivt gør for at møde nogen.*

Manden betaler for kaffen og fortæller, at han rejser hjem til begravelse i Irak.

”Jeg er på vej hjem til Basra,” siger han.

”Hellere dø en hurtig død i Basra end en langsom død i Esbjerg.”

I 35 år havde Jacob Holdts antiracistiske show gået sin sejrsgang over hele verden. Det havde været obligatorisk at se hans billeder, inden man begyndte på universitet i USA. Han havde sovet i samme seng som de fattigste sorte og de største ledere af Ku Klux Klan på sine ture i Amerika. Han havde forsøgt at mægle mellem mordere og deres ofre. Altid med det udgangspunkt, at man skulle møde hinanden for at forstå hinanden, og nu sad han her med en mand, der ikke havde talt med en dansker i 15 år.

Hvad var der galt?

Så slog det ham. Han var også selv blevet dårligere til at møde mennesker. Han havde ikke opsøgt venskab. Han havde holdt sig for sig selv og var blevet et af den slags mennesker, der ikke behøvede fremmede mennesker i sit liv. Han var blevet en af dem, han havde brugt de sidste 35 år på at kæmpe imod.

”Racisme handler ikke om, hvad man råber, men om, hvad man aktivt gør for at møde nogen. Jeg fangede mig selv i at tænke negativt om muslimer, og jeg kunne ikke se mig selv i øjnene. Jeg kunne mærke, at det var helt galt. Jeg havde ingen muslimske venner, og jeg var nødt til at gøre noget aktivt for at finde dem.”

Flytter ind hos fordommene

Jacob Holdt begyndte at gå i moskéer. Han meldte sig ind i Kritiske Muslimer, og så forsøgte han at bo hos en indvandrer, hver gang han skulle overnatte et sted i forbindelse med sine foredrag. Det er også derfor, han er træt i dag, hvor han skal møde Røde

Kors og blot udstøder et enkelt ”kom”, inden han begiver sig op ad den smalle trappe til førstesalen i sit hus i København og lader sin langlemmede skikkelse falde ned omkring køkkenbordet med en kop kaffe. Via Facebook endte han hos en umedicineret iransk kvinde med ADHD i nat. Han var nødt til at sove i bilen for at få ro. Men normalt er det enklere, smiler han.

”Jeg har altid sagt: Er der nogen, jeg har fordomme over for, så flytter jeg bare ind hos dem. Så ser man dem som mennesker – det har jeg gjort ved de sorte, det har jeg gjort ved homoseksuelle og Ku Klux Klan.

Men hvordan får man kontakt?

”Det er bare at sætte sig ved siden af folk i toget. Det er da så let. Hvad har man ellers toge til?”

Hvad nu hvis man frygter at blive afvist?

”Jamen, så sker der jo ikke noget ved det.”

Men den risiko vil mange mennesker jo lade sig påvirke af.

”Det er rigtigt, og jeg vil da også sige, at hvis jeg sidder i en togkupe med 14 mennesker, som sidder i hver deres indelukthed, og der så sidder en indvandrer, så har jeg måske også lidt svært ved at tale med folk. Jeg er også påvirket af stivheden. Og derfor ville det være lettere, hvis vi hver især bare åbnede op.”

Tæskede en evnesvag

Holdts interesse for de undertrykte begyndte i 1. klasse under granerne på højen Granly. Tre drenge lå på lur en halv kilometer fra skolen i den lille by Fåborg ved Esbjerg, og Jacob Holdt var en af dem. En retarderet dreng fra skolen skulle have tæsk. Ikke fordi han havde gjort noget. Men fordi han var svag, og de var stærke.

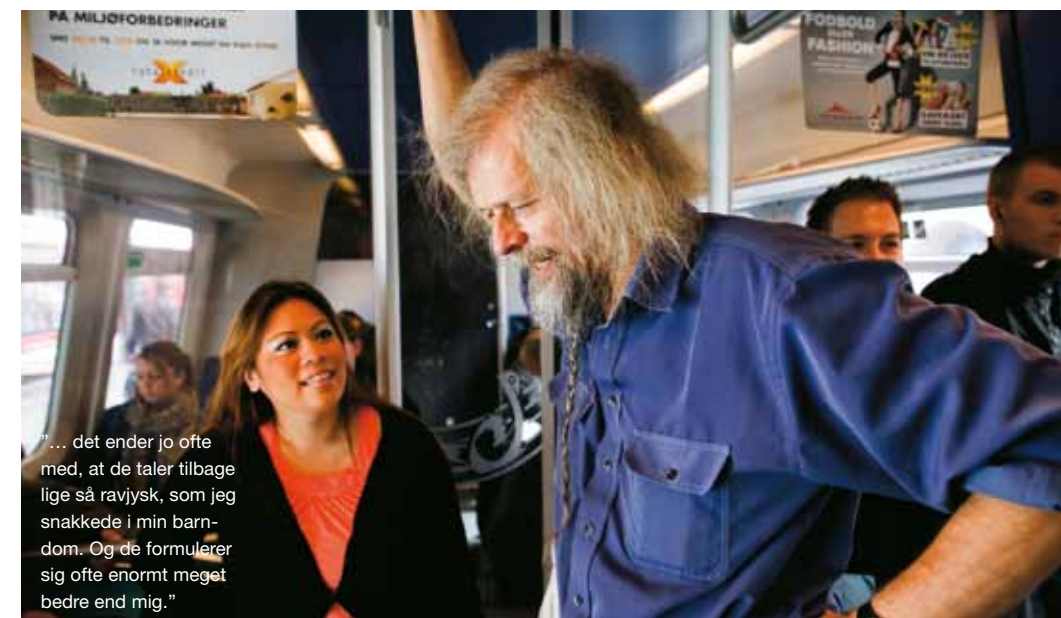

"Jeg snakker da med alle typer danskere, jeg sidder ved siden af ..." siger fotografen Jacob Holdt.

"... men jeg synes, vi har en pligt til at integrere folk. Hver gang, jeg møder nogen med tørklæde, så snakker jeg med dem. Mange af dem er ikke vant til, at nogen snakker med dem ..."

"... det ender jo ofte med, at de taler tilbage lige så ravjysk, som jeg snakkede i min barndom. Og de formulerer sig ofte enormt meget bedre end mig."

→ "Det har siddet dybt i mig," siger den nu 65-årige Jacob Holdt.

"Jeg havde så meget skyldfølelse over den episode, og jeg har været hans forsvarer siden hen."

Det var egentlig ikke fordi, de gav den evnesvage dreng tæsk. Inde i Jacob Holdts hoved var det mere det, at han havde gjort det. Præstens søn, den ældste. Alle på egen respekterede jo hans familie. De boede på den store præstegård. De var rejst til byen fra København, og de andre i skolen syntes, at Jacob talte finere. At han havde tøj, der var dyrere, renere. De syntes, han var mere værd end andre. Og det blev et problem.

"Når man var præstesøn, var man i sig selv noget. Man så hele tiden beundrende blikke, og der lå en skyldfølelse i det, som jeg ikke kunne lide. Det kan jeg tydeligt huske. Jeg følte mig højrovet. Ophøjet".

Derfor blev det også en dag hans tur til at få tæsk.

"Jeg blev mulet af de andre drenge en dag. Jeg skulle ikke tro, jeg var bedre end dem, bare fordi jeg var præstesøn. Og lige siden har jeg bare nægtet at gå i pænt tøj. Jeg har ikke haft et jakkesæt for sidste år."

"Ligesom en skærsliber, der går rundt med medaljer og høj hat, ønskede jeg at sænke mig selv i andres bevidsthed. Når folk føler sig ovenpå, har de nemmere ved at snakke. Så jeg har altid spillet klovn."

Det kan se ud, som om Holdt har haft et nærmest masochistisk forhold til mødet med andre mennesker lige siden barndommen. På den måde, at det skal gøre ondt for at gøre godt. Men Holdt mener selv, at det var en blanding af nysgerrighed og tilfældigheder, der trak ham til tilværelsen som vagabond i USA i 1971. Han ville blaffe sig fra Canada til Sydamerika for at kæmpe for verdensdelens første demokratisk valgte socialistiske regering i Chile. Men allerede tidligt den første dag i San Francisco møder han en sort mand, der skal bruge natten på at læse matematik, og derfor ikke har noget imod at låne sin seng ud. Holdt har bestemt sig for altid at sige ja til det første tilbud, han får. Han takker nej til nogle smukke hippiepigter.

"Jeg tænkte, at jeg ikke måtte vælge og vrage, fordi jeg så altid ville vælge skønhed over hæslighed, ungdom over alderdom. Men pludselig midt om natten voldtog han mig. Det var meget smertefuldt, for det havde jeg aldrig prøvet før. Men jeg fandt mig i det ... og ja ... hvorfor gjorde jeg det? Det flød meget i de år, og jeg tænkte, at jeg også skulle prøve det. Og så tror jeg, at jeg kunne mærke, at han var udstødt."

Smerte gav belønning

Den sorte bøsse var pinligt berørt dagen efter, da han kunne se, at Jacob Holdt ikke

! *Jeg har altid sagt: Er der nogen, jeg har fordomme over for, så flytter jeg bare ind hos dem. Så ser man dem som mennesker.*

var homoseksuel. Og i stedet for at skilles tog den sorte mand Jacob Holdt med til sin kirke, der fik større betydning for Holdt end noget andet i USA. Det var en kirke, der integrerede sorte, hvide, homoseksuelle og transvestitter via rockmusik. Korset havde de smidt ud af kirken, og præsten var karismatisk som en Martin Luther King.

"Her var de historier, som gjorde "Amerikanske Billeder" til en succes. Og hvis ikke den her bøsse havde voldtaget mig, så var det ikke sket. Så det var det, jeg lærte: Hvis jeg tillod mig selv at gå igennem den smerte og lidelse, der kom af konsekvent at sige ja til alle og alting, ville jeg blive belønnet."

Jacob Holdt fik et kamera af sine forældre og blev mere og mere bevidst om, hvad hans projekt var. Han blev røvet flere gange, delte senge og mad med de fattigste sorte. Senere mødte han klanledere og lærte, at

begge siders vrede skyldtes undertrykkelse i barndommen. Han besøgte masse mordere i fængsler, forsøgte at mægle mellem offer og undertrykker. Tog billeder af det hele og står i dag med et fem timer langt show.

Gerningsmanden husker

Den sorte bøsse fik et knus og en tak allerede på premiereaftenen, da Holdt åbnede sit show i San Francisco i 1982. Siden har Holdt også vist showet for dem, der mulede ham. Han har talt med den dreng, de gav tæsk i barndommen. Og det viste sig i alle tilfælde at være gerningsmanden, der havde følt sig hjemsoget af episoderne. Så for et par uger siden kørte han forbi sin barndoms gerningssted Granly blot for at konstatere, at granerne for længst var fældet og hugget op. I dag sørger han for altid at tale med mennesker i toget. Ikke bare indvandrerne. Også alle andre, der ser spændende ud, henvender han sig til.

"Danskerne er helt forfejlede, når de tror, at racisme har noget med hudfarve at gøre," siger han.

"Vi diskriminerer hele tiden alle mulige mennesker, der ikke ligner os selv. Men på en måned sidste år var jeg til tre kurdiske bryllupper og et tyrkisk. En farverig verden lukker sig op, hvis man tør tale med folk.☺"

Jacob Holdt er:

- født i 1947 i København.
- Fotograf og foredragsholder
- Gift med Vibeke.

1971

Begynder at vagabondere i USA og får et kamera i fødselsdagsgave af sine forældre.

1972-1975

Blaffer 160.000 km rundt i USA's ghettoer.

1977

Bogen "Amerikanske Billeder" bliver en bestseller. Ansætter sorte amerikanere til at vise showet i 14 lande. I Danmark vises det for 2.000 om dagen.

1984

Begynder turner rundt til USA's universiteter og bliver den mest benyttede foredragsholder i USA's collegehistorie. På mange eliteuniversiteter bliver showet obligatorisk at se for nye studenter, inden de starter på universitetet.

2009-2010

Udstiller billeder fra USA på Louisiana under titlen "Tro, håb og kærlighed". I øjeblikket kan man se udstillingen på kunstmuseet Aros i Århus.

Læs mere på:

<http://www.american-pictures.com>

SKAL DANMARK HAVE EN FATTIGDOMSGRÆNSE ?

JA

Susanne Larsen, præsident i Dansk Røde Kors

I Røde Kors har vi de seneste år oplevet, at der er grupper af mennesker, der lever langt under et acceptabelt eksistensminimum. Vores frivillige i hele landet møder mennesker, der befinder sig i en meget låst situation, uden muligheder for at deltage socialt i vores samfund. Det er usundt og ødelæggende for det enkelte menneske og i det lange løb rigtig dyrt for samfundet. En officiel økonomisk fattigdomsgrænse synliggør omfanget af og udviklingen i fattigdommen. Fattigdom handler ikke kun om økonomi – du kan sagtens leve på en sten og have det godt. Men økonomi er for mange en central grund til, at livet er hårdt. Derfor er det nødvendigt med en økonomisk fattigdomsgrænse, men med nogle sociale parametre. Det giver et overblik, der kan gøre det lettere at identificere og hjælpe fattige medborgere og skabe et udgangspunkt for politiske handlinger, der kan forebygge fattigdom.

Hvor det godt at høre, at vi ikke er så uenige endda. Og at du anerkender, at vi har et problem med fattigdom i Danmark. Vi er enige om, at fattigdom ikke kun handler om økonomi, og at der skal nogle sociale nuancer og parametre ind i måden, som vi ser på fattigdom på. Jeg synes dog stadig, at det er vigtigt, at vi får sat en grænse for, hvad vi som land anser som rimeligt, at vores borgere lever for. Jeg hører tit holdningen, at "der er da ingen fattige i Danmark". Det er ikke acceptabelt, da fattigdom ER et problem herhjemme. Hvis du som borger ikke har råd til at deltage i det sociale liv i Danmark – til børnefødselsdagen, feriekolonien eller i sportsklubben – så er du fattig. Derfor skal vi holde fat i diskussionen om, at vi skal have en grænse, og vi skal have nogle pejlemærker, som vi kan bruge til at konstatere i konkrete tilfælde, at her er der tale om fattigdom.

En fattigdomsgrænse markerer skillelinjen mellem, hvem der er i fare for at blive fattig eller ej. Grænsen vil typisk være en minimumsindtægt. Hvis din indkomst er under grænsen, er du i risiko for at blive – eller måske er du allerede – fattig.

Benedikte Kjær, socialminister

NEJ

Samfundet skal træde til og hjælpe familier og enkeltpersoner, der lever i fattigdom, med at løse deres problemer. Det gælder både økonomiske og andre problemer, der kan være de bagvedliggende årsager til, at man er i en vanskelig situation. Det drejer sig om hjælp til selvhjælp. Men der vil altid være nogle, som alligevel ikke kan komme til at klare sig selv, og dem skal vi naturligvis tage vare på. Jeg mener ikke, at en fattigdomsgrænse er den rigtige løsning. Fattigdom handler ikke kun om økonomi. Hvis vi kun ser på indkomsten, risikerer vi at overse andre vigtige faktorer som psykisk sygdom, boligforhold, tilknytning til arbejdsmarkedet mv. En fattigdomsgrænse baseret alene på indkomst vil reelt ikke sætte os bedre i stand til at lave politik, der bekæmper fattigdom. Derfor har regeringen igangsat et arbejde med at udvikle retvisende og operative fattigdomsindikatorer, så vi kan hjælpe disse mennesker bedst muligt.

Jeg er også glad for, at vi slet ikke er så uenige endda. Ja, vi er enige om, at der findes fattige og socialt udstødte mennesker i Danmark. Vi er også enige om, at fattigdom ikke kun handler om økonomi, men at årsagerne er langt mere sammensatte. Men jeg er ikke enig i, at vi skal fastsætte en fattigdomsgrænse. En sådan grænse løser ikke problemerne med fattigdom. Regeringen ønsker derimod at se på årsagerne til fattigdom. For mig at se er det den eneste måde at komme fattigdommen til livs på. Lad os tage fat i problemerne "nedefra" og se på den enkelte persons eller families samlede sociale situation. Hvor ligger mulighederne for at afhjælpe problemerne? Hvordan kommer vi bedst videre? Det er det, der ligger til grund for arbejdet med udvikling af retvisende fattigdomsindikatorer.

Send rent vand til Afrika. Dansk Røde Kors +

**Sms "drk" til 1231
og donér 100 kr.**

Med bidraget støtter du Dansk Røde Kors' arbejde. Det koster alm. SMS-takst ud over bidraget. Beløbet betales over telefonregningen. Tjenesten udbydes af Dansk Røde Kors, Blegdamsvej 27, 2100 Kbh. Ø, tlf.: 35 25 92 00.

TINA AGERBAK, HAITI

I de to næste måneder skal Tina Agerbak hjælpe haitianerne med at få et midlertidigt tag over hovedet. Tusindvis blev hjemløse efter jordskælvet i januar måned. "Jeg er med til at uddele forskellige materialer til folk, der bor i interimistiske lejre. Lige nu bor mange under dække af grene og lagner. Med det, vi giver dem, kan de bygge nogle mere holdbare opholdssteder, der også kan klare den begyndende regntid," fortæller Tina Agerbak.

"Fasen med uddeling af nødhjælp vil fortsætte noget tid endnu, mens andre er i gang med at tænke genopretning og genopbygning på længere sigt. Det kommer til at tage lang tid, før landet bare er nogenlunde på fode igen," siger Tina Agerbak.

Hun bor i Røde Kors' teltlejr for hjælpearbejdere i Port Au Prince.

EVA JORDUNG NICOLSON, GEORGIEN

Eva Jordung Nicolson er netop ankommet til Georgiens hovedstad, Tbilisi, hvor hun de kommende halvandet år skal støtte Georgisk og Armensk Røde Kors med katastrofeforebyggelse i regionen. Knap 72.000 mennesker i Georgien og Armenien vil få hjælp til at håndtere naturkatastrofer i landet – bl.a. ved at lære førstehjælp og lave evakueringsplaner.

"Det er et smukt land med venlige mennesker. De ansatte og frivillige fra Georgiens Røde Kors er entusiastiske, og jeg fornemmer, at jeg kommer til at nyde at arbejde her," siger Eva Jordung Nicolson.

Projektet er støttet af DIPECHO, som er EU's kontor for katastrofeforebyggelse.

LISBET MAEGAARD ELVEKJÆR, HAITI

I fem uger arbejdede Lisbet Maegaard Elvekjær med uddeling af nødhjælp. Hun begyndte i et lille team af nødhjælpseksperter, som sørgede for uddeling af nødhjælp i katastrofeområdet. Senere blev hun leder af teamet.

"Det indtryk, der står klarest tilbage for mig, er, at uanset om du knokler fra morgen til aften, så er der lang vej endnu. Du kan se i statistikken, at det går fremad,

men der dukker hele tiden nye behov for hjælp op. Men du kan også se fremskridt. Jeg har primært uddelt midlertidigt tag over hovedet til folk – og du kan se, at de overlevende får presenningerne stillet op og er glade. Men nogle er også utålmodige, imens de venter på hjælpen, fordi de ved, at regntiden kommer," fortæller hjemvendte Lisbet Maegaard Elvekjær.

Ved at blive fan af Røde Kors på Facebook kan du løbende modtage beretninger fra felten. Find os på www.facebook.com/roedekors

Udrejst

Georgien

Eva Jordung Nicolson, katastrofeforebygger

Haiti

Kirsten Abdalla, psykosocialarbejder
Palle Horn, tekniker
Camilla Hansen, køkkenansvarlig
Tina Agerbak, nødhjælpsarbejder
Claus Hemmingsen, anæstesilæge
Susanne Klitgaard, logistiker
Lars Henrik Nielsen, nødhjælpsarbejder
Henrik Ortved, logistiker
Annelise Wendelboe Petersen, sygeplejerske
Vibeke Thamdrup, psykosocialarbejder
Ida Andersen, psykosocialarbejder

Irak

Alice Nielsen, sygeplejerske

Hjemvendt

Niger

Dan Bøge Andersen, sygeplejerske

Ungarn

Roberto Christensen, sikkerhedskordinator

Haiti

Lisbet Maegaard Elvekjær, nødhjælpsarbejder
Mehran Maherani, køkkenansvarlig
Christen Monberg, it-ekspert
Norbert Payne, it-ekspert
Thomas M.B. Olufson, tekniker
Niels Mogens Wernberg, læge

Vi leder efter nye hjælpearbejdere

Vi er konstant på udkig efter nye personer, som vi kan sende ud. Lige nu har vi brug for profiler, der kan lede og organisere uddelingen af nødhjælp. Det kræver, at du er analytisk, velorganiseret, og at du kan lede og arbejde under meget krævende forhold. Du skal have fem års relevant erhvervs erfaring og tale og skrive flydende engelsk. Vi har løbende brug for nye personer til vores beredskab.

Vil du vide mere om dine muligheder, så kontakt Randi Bjerre på rab@drk.dk

PÅ TUR

Mange ældre kommer ikke ud af hjemmet – de er måske dårligt gående eller mangler nogen at besøge. Derfor arrangerer Hovedstadens Røde Kors et par gange om ugen ture for ensomme ældre. Der er ofte venteliste. I dag går turen til Orø.

Foto: Camilla Stephan

90-årige Anna Frandsen (øverst tv.) får et knus af turleder Gitte Drevsen. Anna har været med i turtjenesten de seneste tre år – hun er meget svagtseende og har derfor svært ved at komme ud på egen hånd. "Det er fantastisk at lære så mange forskellige folk at kende, og det giver mig mulighed for at komme til steder, jeg ellers ikke kunne komme til på grund af mit dårlige syn."

Oda Rosa Christensen (nederst tv.) fylder 100 år til december og har været med i turtjenesten de seneste fire år, og det har hun ikke fortrudt. "Hvis jeg vågner og er lidt halvsur, bliver jeg så glad, når jeg tænker på de tidligere og kommende ture. Man er jo meget alene i sin lille sofakrog derhjemme." Hun har i dagens anledning taget sine fine smykker på.

250.000
kroner. Det mangler Hovedstadens Røde Kors til en ny minibus, så de kan tage endnu flere med på tur. Kender du en sponsor, skriv til bs@drk.dk.

! *Jeg får god rødvin og godt selskab, og det er, hvad livet handler om. Og så er det fantastisk at møde gamle venner.*

Oda Rosa Christensen, 99 år.

Den gamle landsbykirke på Orø får også et besøg. Anny Lønberg på 76 år (yderst tv.) er med på tur for tredje gang. "Jeg glæder mig til samværet og ikke mindst til at komme lidt ud hjemmefra og opleve noget nyt. Det er noget andet end hverdagen," siger hun.

Oda Rosa Christensen og Egon (tv.) kender hinanden i forvejen, fordi de kommer i samme kirke. Frokosten bliver indtaget i Orø Forsamlingshus, hvor Oda Rosa får en gratis røget ål med hjem, fordi hun fylder 100 år i år.

Bliv frivillig

Har du lyst til at hjælpe til som frivillig i Dansk Røde Kors? Du kan bl.a. blive besøgsven, deltage i vores integrationsaktiviteter eller være frivillig på et herberg.

Se dine muligheder på www.drk.dk

Tørklæde

Designer-tørklæde med mening fra Designers Remix Collection.
Pris 300 kr.

Smukke forårskort

Send en forårshilsen til dem, du holder af. Pakker med to kort og to kuverter. **Pris 15 kr.**

Net

Miljøvenlige indkøbsnet i stof skabt af en række kendte danske designere.
Pris 50 kr.

Brætspil

Sjovt og lærerigt brætspil, hvor du lærer en masse om førstehjælp. Spillet er specielt udviklet til børn fra 10 til 14 år.
Pris 448 kr.

Flettet ta:
Pris 342 l

Taske flettet af gammelt papir

I stedet for at aflevere gamle brochurer og magasiner til papirindsamling har Dansk Røde Kors indgået et samarbejde med Dyberg-Larsen om at genbruge blade til flettede håndtasker. Så nu bliver der flettet tasker af vores gamle publikationer.

Hver taske er unik, og de er flettet af kvinder i Mexico og Peru, ofte kvinder uden uddannelse. Taskerne fremstilles efter Fair Trade-principperne, så kvinderne får en fair betaling for arbejdet og mulighed for en bedre tilværelse. Vores tasker er flettet af gamle udgaver

af det tidligere blad Hjælp.

Det tager mellem en time og en hel dag for kvinderne at producere en taske. Fra Danmark sender vi gamle blade med skib over Atlanten. I Mexico og Peru bliver taskerne flettet – og derefter solgt i Danmark.

For at skåne miljøet bliver der plantet træer svarende til det CO₂-udslip, som transporten udleder. Det betyder, at der bliver plantet to træer for hver taske.

For hver taske, du køber, går 50 kr. til Røde Kors' hjælpearbejde.

Køb alle varerne på www.drk.dk/webshop

En sms = 50 vaccinationer Dansk Røde Kors +

**sms RK til 1231 og støt med 100 kr.
Du hjælper mennesker i nød verden over**

**For 100
kr. kan vi
for eksempel
vaccinere 50
personer mod
kolera.**

Det koster almindelig sms takst ud over bidraget. Beløbet betales over telefonregningen. Tjenesten udbydes af Dansk Røde Kors, Blegdamsvej 27, 2100 København Ø. Tlf. 35 25 92 00

Efter en katastrofe er det ikke kun huse og skoler, der skal genopbygges. Det er også afgørende at hjælpe de overlevende videre psykisk. Ea Suzanne Akasha var i Haiti efter jordskælvet for at arbejde med den mentale genopbygning. Et øjeblik gjorde et særligt indtryk på hende: Da forældreløse Joe begyndte at tale igen.

Jeg glemmer aldrig, da Joe igen begyndte at tale

Af Ea Suzanne Akasha

Jeg ankom til Røde Kors' felthospital i hovedstaden Port-au-Prince en uge efter skælvet. Som psykosocial hjælpearbejder var mit job at hjælpe både børnene og de voksne med at bearbejde de voldsomme oplevelser gennem leg og samtaler. Sammen med en canadisk kollega stod jeg i spidsen for det psykosociale hjælpearbejde med 22 frivillige fra Haitiansk Røde Kors – vi arbejdede på hele hospitalsområdet med patienter, pårørende og plejepersonale.

Forholdene var kaotiske med mangel på mad og vand, på senge og hjælpemidler som f.eks. krykker. Overalt lå børn og voksne med brækkede eller amputerede lemmer i elendige senge under åben himmel eller på gamle madrasser på den bare jord. Og midt i det hele lå Joe på jorden på et beskidt tæppe. Joe var et af de første børn, vi skulle tage os af.

Han var en lille, skeløjet dreng på måske fire år, som var blevet efterladt på hospitalet en uge efter jordskælvet. Ingen kendte hans historie. Var han forældreløs som mange hundredetusinde andre børn? Var han måske blevet skilt fra sine forældre og havde tilbragt døgn alene, før nogen bragte ham til hospitalet? Eller havde han været spærret inde i ruiner som så mange andre? Vi vidste det ikke. Joe havde ingen fysiske mén efter katastrofen, men det var næsten umuligt at få kontakt med ham, for han hverken talte, spiste eller drak. Han ville kun ligge ned og sove. Jeg var usikker på, om drengen stadig var rystet over, hvad han havde oplevet, eller om han måske var udviklingshæmmet. Jeg var ærlig talt usikker på, om vi nogensinde kunne nå ind til ham.

Jeg fandt en bamse til ham, som han straks tog om. Det var et godt tegn. Jeg talte til bamsen, og ud ad øjenkrogen kunne jeg se, at Joe reagerede. Det gjorde han ikke, når vi talte direkte til ham, men via bamsen begyndte vi at kommunikere. De frivillige fik ham efterhånden til at spise og drikke og til at lege med forskelligt legetøj i korte øjeblikke. Han tegnede på et papir og sagde "Maman" og "Papa" om sine kruseduller.

En dag greb han en mobiltelefon, som Magalie – en frivillig fra Haitiansk Røde Kors – sad med, og begyndte at tale i den. Han førte en samtale og lagde telefonen fra sig. "Joe, hvem talte du med?" spurgte Magalie.

"Min mor," svarede Joe.

"Hun kommer ikke og henter mig, hun er død. Det er min far også."

Det var et dybt rørende øjeblik – Magalie og jeg havde begge tårer i øjnene, da vi så på hinanden. Fra det tidspunkt gik det hurtigt fremad med Joe – han kommunikerede med omverdenen og kom sig.

Jeg fik arrangeret en aftale med et godt børnehjem. Det var endnu et bevægende øjeblik, da Joe blev hentet. Magalie og jeg kneb igen en tåre, da vi tog afsked. Da vi vinkede farvel til Joe, vinkede han tilbage til os. ☺

Da det voldsomme jordskælv ramte Haiti, omkom flere end 200.000 mennesker, og 1,3 millioner blev hjemløse.

Se video med Joe på www.drk.dk/haiti

KORT
NYT**Red flere liv**

Kampagnen "Red flere liv" udlover sponsorerede hjertestartere og førstehjælpskurser til danske fodboldklubber, som til gengæld skal stille med indsamlere til Røde Kors' landsindsamling 1. oktober 2010.

Løb for vand til Afrika

1.300 løbere deltog i velgørenhedsløbet "Run for Water" i Dyrehaven 18. april. Arrangementet resulterede i 130.000 kr., som går til Røde Kors' arbejde med at skaffe rent vand til indbyggerne i Malawi.

Røde Kors-ansatte bortført i DR Congo

Otte medarbejdere fra Internationalt Røde Kors blev 9. april bortført i den østlige del af DR Congo. Efter en uge som gidsler hos en milits i det uroplagede område blev de dog frigivet efter forhandlinger.

Hjælp på Island

700 islændinge er evakueret efter den seneste tids vulkanudbrud, hvor smeltede gletsjere giver store oversvømmelser. Islands Røde Kors har bygget fire lejre, hvor de nødstedte kan få husly, mad og psykosocial støtte.

Røde Kors chokeret over drab i Sandholm

Generalsekretær Anders Ladekarl var chokeret over drabet i Asylcentret Sandholm 18. april. Masseslagsmålet, der gik forud, og drabet kan være udløst af for mange mennesker på for lidt plads i for lang tid, mener generalsekretæren.

facebook

Følg os på Facebook.

www.facebook.dk/roedekors**UNGE FLYGTNINGE ER ENSOMME**

FOTO: DANSK RØDE KORS

Et stigende antal mindreårige, uledsagede flygtninge kommer hvert år til Danmark. De unge, der typisk er mellem 14 og 18 år og fra Irak og Afghanistan, ankommer alene til Danmark. Her opholder de sig på et asylcenter, mens de venter på behandling af deres sag. Hvis de opnår asyl, skal de flytte i en bolig for sig selv, og her risikerer ensomheden at få overtaget i hverdagen. De har ikke længere

netværket fra asylcentret, og deres familier er tusinder af kilometer borte. Dansk Røde Kors har derfor igangsat en indsats over for de sårbare unge, hvor frivillige hænder skal hjælpe de unge ud af ensomheden og ind i sociale netværk hos jævnaldrende og i sports- og fritidsklubber.

DET GÅR FREMAD I HAITI

Selvom pengene til jordskælvsoprengene i Haiti er strømmet til, siden katastrofen indtraf, er livet stadig skrøbeligt i Haiti. Næsten én million haitianere er blevet hjulpet til tag over hovedet, men de midlertidige boliger er nemme ofre for orkansæsonen, der sætter ind netop nu. Derfor arbejdes der på højtryk for opførelsen af mere stabile boliger. Det går dog fremad i det hårdtrante land; flere haitianere har nu adgang til rent vand, mad og sundhedspleje end før katastrofen.

FOTO: INTERNATIONALT RØDE KORS

HJÆLP RØDE KORS MED DIN GAMLE MOBIL

Aflever din gamle mobil i Telekæden eller i en Røde Kors-butik og gør livet lettere for afrikanske familier. For hver telefon, vi modtager, kan vi sende penge af sted til vores hjælpearbejde – i runde tal betyder det, at 10 brugte mobiltelefoner kan brødføde én familie eller give rent vand til 25 mennesker i en måned. Telefonerne bliver derudover sat i stand og solgt videre bl.a. i Afrika, hvor de skaber vækst og nye muligheder for befolkningen. Og som bonus har Røde Kors indgået aftale med producenten emporia – som for hver solgt mobiltelefon donerer 100 kr. til Røde Kors.

Fordi genopbygning tager tid ...
Dansk Røde Kors +

Vær med, når vi giver en hjælpende hånd til mennesker, der har mistet alt.

Støt os fast med Betalingsservice på www.drk.dk/pbs

Overførsel fra kontonummer

Danske Bank

GIRO
INDBETALING

KVITTERING

Check og lignende accepteres under forbehold af, at Danske Bank modtager betalingen. Når De betaler kontant på et posthus med terminal, er det kun posthusets kvitteringstryk, der er bevis for, hvilket beløb De har betalt.

8 7
Dette girokort kan ikke benyttes til meddelelser

Indbetaler

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

731 3233

Dansk Røde Kors

Blegdamsvej 27
Postboks 2600
2100 København Ø
Tlf. 35 25 92 00

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

731 3233

Dansk Røde Kors

Blegdamsvej 27
Postboks 2600
2100 København Ø
Tlf. 35 25 92 00

Post Danmarks kvittering

Kroner _____ Øre _____ Betalingsdato _____ eller _____ Betales nu _____ Gebyr for indbetaling betales kontant _____ Kroner _____ Øre _____

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

Dag _____ Måned _____ År _____ Sæt X _____
4030S 2010-04 DB 485-26989

Giv dit bidrag på girokortet, og hjælp os bl.a. med at skaffe rent vand til sårbare over hele verden. Tak!

For 160 kr. kan vi sikre rent vand til otte børn i Afrika i et år.
For 250 kr. kan vi give myggenet, der beskytter op til 15 personer mod malaria.
For 400 kr. kan vi give en familie en andel af en brønd i Nepal.

Hvert 15. sekund dør et barn på grund af mangel på rent vand. Rent vand og ordentlige toiletforhold kan halvere børnedødeligheden i Afrika.

Overførsel fra kontonummer

Danske Bank

GIRO INDBETALING

KVITTERING
Check og lignende accepteres under forbehold af, at Danske Bank modtager betalingen. Når De betaler kontant på et posthus med terminal, er det kun posthusets kvitteringstryk, der er bevis for, hvilket beløb De har betalt.

Indbetaler 8 7

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse
731 3233
Dansk Røde Kors
Blegdamsvej 27
Postboks 2600
2100 København Ø
Tlf. 35 25 92 00

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse
731 3233
Dansk Røde Kors
Blegdamsvej 27
Postboks 2600
2100 København Ø
Tlf. 35 25 92 00

Meddelelser vedr. betalingen kan **kun** anføres i dette felt.

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Post Danmarks kvittering

Kroner _____ Øre _____

Betalingsdato _____ eller _____ Betales nu _____

Gebyr for indbetaling betales kontant
Kroner _____ Øre _____

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

Dag _____ Måned _____ År _____ Sæt X _____
4030S 2010-04 DB 485-26989

+01<

+7313233<